הלה יום שלישי פ' ומקרי תשמ"ג - בהבנס - בעניין התוס' רש"י פ' השור וגם הנגח,
~~בראבן נגרם בדמיהן מנגשה~~ בעניין הנגרם בכסף מקדש, אף בהלי איסורי סתירה, איה
מיתי נגרם אבל משלם פלגי. ואמרי התוס' דיש לדחות דהתם דאיתרע גבל לבתולה אסור.
ובריבב"ל אך נמי בה דהיה לה אולמא. וכן המנה (תבו) אך אמרי אין עבר ומכר
קרקע לעלמו באולם, הלה המכירה, נמי אולמא, אבל לגי תמנים. ואפל לפי יסודו
x) גם הגרעקא קבס וכן חד קמא, וכן מנה סוף בתולתי, הדין אולמא. מ"ש,
דהתם לגי תמנים כולל עם לגי תמנים להם הן (פ' מ"ל כ'), ולכ' הלוה בצה, ומאולגי
הבוונה הוכבר אבל אסור, אלא גם מה שמוכר בצה. מהני. וכן איסורי סתירה כולל
איסורי בבית. כ' רש"י. בק קמא ב' וכן מוכר בצה שלא יתנה הצה, באופן דלא יתבאר לגמרי. ומבל.

הלה יום ~~שלישי~~ ד' פ' בני תשמ"ג - עין צוריב - בעניין חבר שנבדה
תקירה בסתמא דאילתא, אי משלם הפסד, אי משלם שמרא השאנגב. דלי
הלי באחלונה המאור והרמב"ן, אבי בעלה אבות הבית ובהיגם שם.
ובעהלה סובר משלם פסידא. והרמב"ן משלם שמרא השאנגב והאיך ליבא שאנגב.
ור' בא מ' ב' מהרשל ומהרשא ותלוי בהנל.

ובראיה סי' קעא בשם מ' מוימונות, אבי ב' שותפין, שנים יש בו
בבית שנים אבדה, ב' שיש להן שומרי תלבה חולקין, והשנים המתרעם
נשמרו שותפין - וכל לא בעהלה משלם פסידא סובר לפ שמרא.
ולכן אם אין שיש להן בבי תלבה, והרבוי לגו, מאמ פסידא אלא
לחלוקין. משלם פסידא דרבוי. אבל בב' שאבדה, דיש להן שמרא
צמלב, ולא להחלקין, מאולגי ב' שיש בהן בבית, חולקין, משלם בגלי
להם שמרא, ואם פסידא ליבא. ומשמע היטב.

---

x) ור' בשלמא הגרעקא קבס שם, דמתוס תמורה אבי נשבר שלא לגרש, רואים דלא כמשמ"ל הלי